

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a cincea după Rusalii

Azi, 12 iulie: Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Domnului "Prodromița" de la Muntele Athos

Evangelhia Duminicii

(Vindecarea celor doi demonizați din ținutul Gadarei)

Matei 8, 28-34; 9,1

În vremea aceea, trecând Iisus dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați care ieșeau din morminte, atât de cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și, iată, au început să strige și să zică: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, pascănd. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne

scoți afară, lasă-ne să intrăm în turma de porci. Atunci El le-a zis: Duceți-vă! Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și îndată toată turma s-a aruncat de pe țârm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplate cu demonizații. Și, iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor. Iar Iisus, intrând în corabie, a trecut marea și a venit în cetatea Sa.

De la mânuit de Diavol, la mântuit de Dumnezeu

Fragmentul evanghelic citit în această duminică ne prilejuiește o călătorie cu Mântuitorul nostru Iisus Hristos în ținutul Gadarei. Era o zonă cu populație eterogenă, în care, între mai multe populații păgâne se afla și o minoritate de evrei. Pentru aceștia din urmă venise Domnul, împreună cu ucenicii Săi. Le-au ieșit în întâmpinare doi locuitori ai acestei localități, posedați de diavol, care aveau un comportament cu totul neobișnuit. Evangheliile de la Marcu (5,4-5) și de la Luca (8,29) chiar descriu în ce consta comportamentul lor.

Locuiau în morminte, erau înfricoșători la înfățișare, iar felul cum se manifestau îi înspăimânta pe cei din jur. Pentru acest motiv lumea înconjura la distanță locul acesta.

Demonizații au întâmpinat pe Hristos Domnul cu un reproș: - De ce ai venit aici mai înainte de vreme, ca să ne chinuiești?

În mintea celor care primim de la distanță în timp și spațiu acest dialog, înțelegem că cei care vorbeau nu erau oameni, erau demonii ce stăpâneau pe acei oameni. Doar Mântuitorul a văzut atunci aceasta și a și poruncit eliberarea.

Ucenicii și cei care se aflau împreună cu Domnul au văzut doar exteriorul: doi oameni care se împotriveau venirii lui Hristos acolo. De unde, de ce această stare de revoltă a omului posedat de diavol împotriva lui Dumnezeu? (continuare în pagina a doua)

Evangelhia de astăzi e de cel mai mare folos pentru oamenii nemulțumitori. Vai de omul acela care, când Dumnezeu îi face un bine, îl uită! Se află un om în război pe front; cad proiectilele în stânga și în dreapta, cad obuzele, trag mitralierele, se bombardează, nu se vede de foc și de flăcări. Și omul nostru zice: „Doamne, dacă mă scoți de aici, călugăr mă fac. Doamne, dacă mă scoți de aici, toată averea mea o dau săraicilor. Doamne, dacă oi scăpa, nu mai fumez, nu mai trăiesc cu femeia altuia”. Face mii de făgăduințe lui Dumnezeu când este în primejdie și necaz. Dar când a venit acasă uită tot și în loc să-I mulțumească lui Dumnezeu că l-a izbăvit, se face ca o aspidă surdă, care-și astupă urechile de la orice îndemn bun. (Pr. Cleopa Ilie)

BISERICA TOMA COZMA IAȘI

CURS GRATUIT DE ȘAH

PENTRU COPII ȘI TINERI

**Prima sedință:
sâmbătă, 25 iulie,
ora 17.00**

ÎNSCRIERI:

www.parohiatomacozma.ro

+40741 706 602

YouTube **Biserica Toma Cozma**

De la *mânu*t de Diavol, la *mântu*it de Dumnezeu

(continuare din prima pagină)

Avea să explice însuși Mântuitorul, mai târziu, când zicea ucenicilor: „stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine” (Ioan 14,30), adică se află într-o totală incompatibilitate. De aceea, revolta omului față de Dumnezeu este semnul cel mai des întâlnit al rătăcirii, al înstrăinării duhovnicești a omului.

Dar, până să ajungă în această stare, omul trece prin mai multe etape. Și toate sunt legate de cedarea noastră în fata ispitelor. Iar provocările celui rău găsesc porți de intrare în sufletul omenesc prin propriile noastre slăbiciuni. De aceea, atrăgea atenția Sf. Ioan Evanghelistul: „tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume. Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.” (I Ioan 2,16-17).

E în comportamentul nostru o bătălie teribilă între înger și diavol, îngerii ne îndeamnă să ne comportăm ca fiii ai lui Dumnezeu, iar diavolul ne ademenește să ne comportăm ca cei care suntem aserviți răului. Se spune: „e posedat de diavol”, iar asta înseamnă că omul respectiv se află în proprietatea diavolului, a devenit instrument folosit, manipulat de diavol.

În loc să fie *mântuit* de Dumnezeu, omul alege uneori să fie „*mânu*t” de diavol. Oare cum este posibil ca omul să ajungă în această postură, când în structura noastră există tot potențialul pentru a-l urma pe Dumnezeu, când chiar evenimentele pe care le trăim fac parte dintr-o pedagogie a lui Dumnezeu ca să ne apropie de El ?

Sfinții părinți arată că la rădăcina răului stă libertatea noastră. Diavolul nu obligă niciodată! Observați că în iconografia ortodoxă diavolul este reprezentat cât mai mic, minuscul, în raport cu reprezentarea omului. Diavolii sunt mici, neputincioși în raport cu omul, dar devin cu adevărat puternici atunci când noi le punem la dispoziție slăbiciunile noastre, plăcerile noastre vinovate. Ei sunt puternici în lumea asta prin noi oamenii, altfel nu au cum !

Slăbiciunile noastre și, mai ales, liberul nostru consimțământ spre păcat, ne transformă în instrumente ale diavolului. Ar fi frumos pentru conștiința noastră dacă l-am vedea pe diavol, cum îi vedeau oamenii pe cei doi îndrăciți: Se îngrozeau și fugeau departe.

Dar diavolul ne înșală prin lucruri sau fapte atractive. Exact cum a făcut odinioară în Rai, când Eva a fost atrasă spre încălcarea poruncii, pe calea simțurilor și a rațiunii, încât, „socotind că rodul pomului este bun de mâncat și plăcut ochilor la vedere și vrednic de dorit, pentru că dă știință, a luat din el și a mâncat și a dat bărbatului său și a mâncat și el.” (Facere 3,6)

Frumos la înfățișare și gustos la mâncare - cât de vulnerabili suntem pe calea simțurilor! Pe aceste porți prin care diavolul poate intra cu ușurință, dacă nu punem paznici la poarta simțurilor noastre. Iar „paznicii” cei mai puternici sunt postul și rugăciunea .

Imediat ce ai săvârșit păcatul, intri într-o logică a păcatului, o logică diavolească, ce justifică starea de vinovăție prin câteva argumente convingătoare, toate sprijinite pe comparație:

- ◆ Păcatul meu nu chiar așa de grav.
- ◆ Mai târziu, voi putea să recuperez, să repar greșeala
- ◆ Vina mea e mică în raport cu mulțimea calităților și virtuților pe care le am
- ◆ Alții sunt mai păcătoși

Puțini sunt creștinii care, atunci când greșesc, își

dau seama cu adevărat că au greșit înaintea lui Dumnezeu. Puțini sunt cei care, săvârșind păcatul recunosc, ca fiul risipitor: „Doamne greșit-am la Cer și înaintea Ta!” (Luca 15,18).

Evanghelistul Marcu oferă un detaliu semnificativ: cererea îndrăciților de a nu se schimba nimic în viața lor aservită diavolului se facea, paradoxal, în numele lui Dumnezeu: „Te jur pe Dumnezeu, să nu mă chiniești!” (Marcu 5,7), indicând însăși eliberarea ca pe un chin. Erau posedați de cel rău și se rugau în numele lui Dumnezeu, câtă înșelare!

Starea de chin de care vorbeau cei doi îndrăciți ne indică încă un aspect foarte important: despărțirea de păcat nu se poate face fără efort și disconfort. Părăsirea păcatului se poate face cu durere, chiar cu suferință, uneori. Dar previne o suferință și mai mare, cea la care păcatul te conduce. E ca și în tratamentul bolilor trupești. Faci o injecție, care doare, dar aceasta previne sau oprește o durere și o suferință cu mult mai mari.

Spune Evanghelia că Mântuitorul nostru Iisus Hristos a intrat într-un fel de negociere cu diavolii, care i-au cerut, în schimbul eliberării celor doi îndrăciți, permisiunea de a intra într-o turmă de porci. Dar oare, Dumnezeu are ce negocia cu diavolul, Dumnezeu acceptă dialogul cu diavolul? Evident că nu! Mântuitorul însă acceptă un astfel de dialog pentru faptul că la mijloc erau doi oameni. Dialogul se purta cu doi oameni. Diavolul nu vorbea direct, vorbea prin ei.

Ce capcană teribilă întind Învațatorului diavolii, punându-i în față un fel de balanță: ce e mai important, o turmă mare, ce număra ca la două mii de porci (Marcu 5,12), sau sufletele, sănătatea sufletească și trupezca a doi oameni? Evident ca provocarea lor avea în vedere faptul că invariabil Învațatorul, Fiul lui Dumnezeu, va alege izbăvirea omului, indiferent de consecințe. Și mai știau că o astfel de pagubă nu va rămâne fără reacție din partea locuitorilor cetății.

Și chiar așa a fost. Spune Evanghelia că păzitorii, speriați de faptul că turma de porci s-a aruncat în mare, s-au dus și au vestit în localitate, iar oamenii au ieșit în întâmpinare, cerând Domnului Iisus să plece din ținutul lor, că le adusese pagubă. Părea că se împlinise calculul diavolilor.

Dar și Mântuitorul a avut în vedere un anume calcul, atunci când a acceptat păgubirea gadarenilor. El a îngăduit diavolilor să iasă din cei îndrăciți și să intre în turma de porci, pentru a descoperi oamenilor un adevăr dureros: de fapt, îndrăcirea celor doi era formă acută a unei îndrăcirii care se petrecea la nivel social în toată zona, toată regiunea.

Evreii din Gadara creșteau și vindeau porci, care, conform Legii, poruncii lui Dumnezeu date prin Moise, trebuiau considerate animale necurate (Levitic 11,7). Nu mâncau, dar creșteau și înmulțeau aceste animale, pe care le vindeau altora doar spre a fi mâncate. Și cei de atunci, dar și noi astăzi, trebuie să înțelegem că nu se poate face comerț cu orice. Cu tristețe se poate constata că păcatul, greșeala celor care creșteau și vindeau animale necurate a luat astăzi niste proporții îngrijorătoare. Astăzi se cumpără și se vinde orice, doar suntem liberi!

Unor astfel de compromisuri cad adeseori victime tinerii care doresc o rapidă și facilă afirmare în lume, dar și cei încercați de lipsurile materiale, care caută „soluții originale” la problematica vieții lor. Și cât este de greu să poți opri această „creștere a porcilor” imoralității, desfrâului și a tuturor celorlalte păcate care se leagă de materialitatea și de corporalitatea omului.

Cuviosul Paisie - despre cinstirea Maicii Domnului

Cuviosul Paisie Aghioritul este unul dintre cei mai iubiți părinți care au viețuit la Sfântul Munte Athos. Starețul Paisie, după numele său de mirean Arsenie Eznepidis, s-a născut în Farasa Capadociei-Asia Mică, la 25 iulie 1924, de ziua adormirii Sfintei și Dreptei Ana, din părinți evlavioși. Părintele Paisie a primit adesea în timpul vieții sale, când se ruga în smerenie profundă, descoperiri ale voii lui Dumnezeu. A adormit întru Domnul la 12 iulie 1994, fiind îngropat în incinta Mănăstirii „Sfântul Ioan Evanghelistul” din Suroti.

A avut o mare Evlavie către Maica Domnului. Spre exemplificare, câteva Spicuiuri duhovnicești.

„- Gheronda, spuneți-ne ceva despre Maica Domnului.

-Ce să vă spun? Mă puneți într-o situație foarte grea. Ca să vorbească cineva despre Maica Domnului, trebuie să trăiască neîncetat harul părtășiei cu ea.

- Gheronda, și numele Maicii Domnului are putere duhovnicească, precum cel al lui Hristos?

- Da. Cel care are multă evlavie la Maica Domnului, când aude numele ei, se topește. Sau, dacă îl află undeva scris, îl sărută cu evlavie și inima lui tresaltă. Când se închină la icoana ei, nu are sentimentul că este icoană, ci însăși Maica Domnului, și se prăbușește la pământ, copleșit de dragostea ei.

- Mulți se smintesc, Gheronda, de faptul că la unele icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului se află numeroase obiecte oferite de închinători.

- Să vă spun ce a pățit odată un închinător foarte simplu și evlavios. A mers la Mănăstirea Iviron și s-a închinat Maicii Domnului „Portărița”. Această icoană este plină de monezi bizantine de aur. La întoarcere, mergând către Mănăstirea Stavronichita, au început să-l lupte gândurile. „Maica Domnului, a spus, eu voiesc să te văd altfel: simplă, fără monezile de aur.” Dar ce credeți că i s-a întâmplat? L-a apucat deodată o durere puternică, a amețit și a căzut grămadă acolo, în mijlocul drumului. A început să ceară ajutor de la Maica Domnului zicând: „Maica Domnului, fă-mă bine, că-ți voi aduce doi galbeni!”. Atunci i-a apărut Maica Domnului și i-a spus: „Așa mi-au adus și alții monezile. Crezi că eu le-am vrut?”. Și îndată durerea i-a încetat. Vedeți, deoarece avea intenție bună și multă credință, Maica Domnului l-a ajutat.

Eu, uneori la Colibă, când vreau să mă rog Maicii Domnului, mă gândesc: „Cum să merg să mă rog ei așa, cu mâinile goale?” De aceea tai câteva flori sălbătice, le duc la icoana ei și spun: „Maica Domnului, primește aceste flori din Grădina ta”. Înainte de a merge în Sfântul Munte, îi auzeam pe unii spunând că este „Grădina Maicii Domnului” și mă așteptam să găsesc aici flori, pomi fructiferi, etc. Când am ajuns aici și am văzut castani sălbatici, tot felul de arbuști, am înțeles că Grădina Maicii Domnului este duhovnicească. Mai târziu am simțit în ea și prezența Maicii Domnului.

- Cum să simt, Gheronda, prezența Maicii Domnului, ca să mi se încălzească inima?

- Pentru că porți numele Maicii lui Hristos și al Maicii, după Har, a tuturor oamenilor, să o chemi mereu, zicând: „Maica Domnului, tu care ai binevoit să port numele tău, ajută-mă să trăiesc așa cum este bineplăcut ție.

Alții sunt mișcați sufletește numai la auzul numelui tău, iar eu ce fac?”.

- Gheronda, Acatistul Maicii Domnului este o doxologie?

- Da, este o doxologie. Poți să-l rostești ca o mulțumire adusă Maicii Domnului atunci când îți împlinește vreo cerere. Nu numai să cerem de la Maica Domnului, ci să-i și mulțumim. Acatistul Maicii Domnului are mult har.”

Scurt istoric al Sfintei Icoane „Maica Domnului Prodromița”

Această sfântă icoană a Maicii Domnului se află în Sfântul Munte Athos, la Schitul românesc Prodromu, de unde și-a luat și numele de PRODROMIȚA.

Icoana Prodromița este una din puținele icoane din lumea ortodoxă, numite „Nefăcută-de-mână”, adică pictată în chip minunat. În cazul icoanei noastre, minunea s-a petrecut la anul 1863, astfel: Ctitorii Mănăstirii Prodromu, monahii Nifon și Nectarie, dorind să aibă în noua lor ctitorie o icoană frumoasă a Maicii Domnului, așa cum au toate mănăstirile din Sfântul Munte Athos, au găsit un pictor priceput și evlavios din orașul Iași-România pe nume Iordache Nicolau, căruia i-au comandat icoana învoindu-se ca să fie pictată potrivit rânduielii Sfintei Biserici Ortodoxe, „cu rugăciune și post”, adică în timpul pictării să citească zilnic Acatistul Maicii Domnului și masa să o servească după încetarea lucrului din acea zi.

Cu această rânduială, pictorul s-a apucat îndată de lucru, cu bun rezultat, dar când a ajuns să picteze Sfintele Fețe a Maicii Domnului și a Domnului Hristos, nu izbutea deloc să le înfățișeze după cuviință. Măhnit, pictorul a încetat a mai lucra, apoi a acoperit cu o pânză icoana, a încuiat atelierul și s-a retras în camera sa, unde a căzut cu fierbinte rugăciune către Maica Domnului, ca să-i ajute să desăvârșească Sfânta Icoană.

A doua zi, socotind să înceapă din nou lucrul, pictorul a intrat în atelier, a aprins candela la Maica Domnului și făcând metanii înaintea Icoanei, a dat la o parte pânza și - O, minunile Tale, Doamne - Icoana era terminată și frumos pictată, așa cum se vede și astăzi. În urma acestei minuni, icoana a fost dusă cu deosebită cinste la Sfântul Munte Athos, iar în timpul transportului icoana a săvârșit mai multe minuni, și Sfânta Icoană a continuat și continuă să fie făcătoare de minuni până în ziua de astăzi.

*Pagină realizată de domnul
Mihail Bogdan Trandafirescu*

Surse: Cuviosul Paisie Aghioritul, Cuvinte duhovnicești, Despre Rugăciune; Istoricul Icoanei scris de Sfinții Părinții din Muntele Athos

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,

ISSN 2067 - 8274

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,

tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (Coordonator principal)

Preot Il Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888

Voluntari:

***Secretar redacție/Relații Publice:** tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei

***Foto:** Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu

Dorobanțu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.

***Grafică:** Elena Gheorghită, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac,

Maria Morțeci etc.

***Alte activități:** Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șutu, Iustinian Maradin, Maria

Sobaru, Daniel Șutu, Viorel Blițdaru, Iulian Boghean etc.

***Administratori site parohie/pagină facebook:**

Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:

YouTube

Vizitați-ne pe

facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ÎN ACEASTĂ SĂPTĂMÂNĂ

Program de spovedanie: după fiecare slujbă de seară care începe la ora 18.00.

***Duminică, 12 iulie 2020,**

08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur

18.00 Acatistul Icoanei Maicii Domnului „Prodromița”

*** Vineri, 17 iulie 2020**

18:00 Taina Sf. Maslu, cu rugăciuni pentru cei care au examene, rugăciuni de mulțumire, precum și dezlegări și rugăciuni pentru diferite trebuințe; citirea pomelnicelor care se poartă la biserica noastră

***Sâmbătă, 18 iulie, întru cinstirea Sfinților ocrotitori ai parohiei, Sf. Ap. Toma și Sf. M. Mc. Ecaterina, ale căror moaște se află în biserică spre închinare**

- ora 7.00, Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

Puterea de a iubi

Atunci când ne întâlnim în viață cu momente dificile putem reacționa în două feluri – pierzându-ne speranța și cedând unor obiceiuri autodestructive - sau alegând să le vedem ca oportunități pentru a ne regăsi puterea interioară. Fericirea nu se găsește întotdeauna în urma căutării. Uneori apare când ne așteptăm mai puțin. Scopul în viață nu este să devii mai bun decât alt om, ci mai bun decât tine.

Uneori iubim soarele, alții iubim noaptea... Uneori avem nevoie de dragoste, alții avem nevoie de singurătate... dar întotdeauna avem nevoie de putere, răbdare și încredere în noi

Noi, oamenii, nu avem un „adevăr” ci doar percepții... Logica spune că un om este puternic atunci când face ceva ce alții nu pot să facă. Așadar, iubirea și capacitatea de a iubi sunt caracteristici ale oamenilor puternici.

Există această categorie de oameni, care, după ce au fost loviți în miezul sufletului lor iubesc mai tare, mai mult.

Să iubești continuu mai mult este putere pentru că puțini pot să o facă.

Otilia Ropotă

Biserica Toma Cozma vă invită la ATELIER CREATIV pentru copii

- ◆ Obiecte decorative, machete, amenajari
- ◆ **Unde ?** Parcul Bisericii TOMA COZMA
- ◆ **Când ?** joi, ora 17.00
- ◆ **Cine ?** Pot participa copiii cu vârste între 5-10 ani.
- ◆ Copiii vor avea la ei culori uscate (creioane colorate sau carioca, pix cu gel) și un adeziv, potrivite vârstei.
- ◆ **Coordonator:** arhitect Șorana - Maria Mancas.
- ◆ Fiind o activitate în aer liber, dacă vremea este nefavorabilă, evenimentul se amână la o dată comunicată ulterior
- ◆ **ÎNSCRIERI:** tel. 0741706602

